«تپش صدای پرویز» روایتی از زندگی و صدای ماندگار دوبلور پیشکسوت

مطهره کشاورزمحمدیان
گروه قاب‌کوچک

مستند در تلویزیون، صادق‌ترین گونه روایت است؛ جایی که واقعیت بی‌واسطه با مخاطب سخن می‌گوید. مستندهای تلویزیونی با ثبت تاریخ، هویت و تجربه‌های جمعی، نقش مهمی در آگاهی‌بخشی، انتقال ارزش‌ها و حفظ حافظه فرهنگی جامعه ایفا می‌کنند. مستند «تپش صدای پرویز» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی ابوالفضل توکلی به‌تازگی برای پخش از شبکه مستند آماده شده است. این فیلم مستند نگاهی پژوهشی به زندگی و کارنامه هنری شادروان پرویز ربیعی، دوبلور باسابقه و یکی از چهره‌های تأثیرگذار عرصه صداپیشگی در ایران دارد.

ابوالفضل توکلی درباره نقطه آغاز شکل‌گیری این مستند به قاب کوچک، گفت: حدود سال ۹۷ بود که پیشنهاد ساخت این مستند را به آقای ربیعی دادم. اما به‌دلیل سفرهای مکرر ایشان به خارج از کشور برای دیدار دختران‌شان در سوئد و اسپانیا و البته برخی مشکلات جسمی، امکان هماهنگی و آغاز تولید فراهم نشد.

توکلی افزود: تقریبا دو سال پیش دوباره تماس گرفتم. استاد ربیعی ایران بودند و با مهربانی و انرژی خاصی گفتند: «توکلی، ببخش که این همه وقت ساخت فیلم عقب افتاد... هفته آینده با هم می‌سازیم.» مکالمه‌مان آن‌قدر پرشور بود که فکر می‌کردم بالاخره این فیلم با حضور خودشان شکل می‌گیرد اما متأسفانه همان هفته خبر تلخ درگذشت‌شان رسید. این اتفاق برای من به یکی از حسرت‌های جدی کاری تبدیل شد.

این تهیه‌کننده درباره مراحل ساخت مستند، روایت در قالب مستند از وقایع تاریخی، اجتماعی و فرهنگی، یکی از دقیق‌ترین و اثرگذارترین شیوه‌های بازنمایی واقعیت در جامعه است. مستند می‌تواند با ثبت و تحلیل وقایع، تاریخ را نه فقط در قالب روایت خشک و مکتوب، بلکه در قالبی زنده و دیداری برای نسل امروز معنا کند. در دوره‌ای که حجم عظیمی از اطلاعات و روایت‌ها در فضای رسانه‌ای منتشر می‌شود، مستندنگاری دقیق و واقع‌نگارانه نقشی اساسی در شکل‌گیری نگاه درست مخاطب به گذشته و حال دارد. این قالب روایی، برخلاف بسیاری دیگر از قالب‌های تصویری، هم به حقیقت وفادار است و هم توانایی دارد احساس و تفکر مخاطب را همزمان درگیر کند. اگر این مستندها از تلویزیون، به‌ویژه رسانه‌ملی که گسترده‌ترین مخاطب را در اختیار دارد، پخش شوند، می‌توانند در تقویت آگاهی تاریخی، بصیرت اجتماعی و حتی انسجام فرهنگی جامعه نقشی بی‌بدیل ایفا کنند. تلویزیون می‌تواند بستر ارتباطی میان سازندگان آثار مستند و مردم باشد تا تجربه‌ها و روایت‌های مستند در اختیار عموم قرار گیرد و تبدیل به سرمایه فرهنگی ماندگار شوند. در همین زمینه با سه مستندساز فعال کشور گفت‌وگو کرده‌ایم تا از زبان آنها در جریان دغدغه‌ها، تجربه‌ها و نگاه‌شان درباره نقش رسانه‌ملی در پخش و ترویج آثار مستند درباره تاریخ انقلاب قرار بگیریم.

روایت‌های دست اول از انقلاب

اباذر صالحیان، مستندساز و مدیر گروه مستند شبکه افق، که مستندهایی چون «عبای سوخته» را در کارنامه کاری خود دارد، درباره اهمیت نقش مستند در انتقال مفاهیم تاریخی و فرهنگی گفت: مستندها، چه درباره تاریخ کهن ایران و چه درباره تاریخ معاصر، می‌توانند در آگاهی‌بخشی و ارتقای شناخت عمومی مردم نقش موثری ایفا کنند. امروزه تمایل مخاطبان به تماشای فیلم بیش از مطالعه کتاب است و با بهره‌گیری از قالب هنرمندانه مستند می‌توان این فاصله را جبران کرد. به‌ویژه درباره تاریخ انقلاب اسلامی، ما هنوز فرصت داریم روایت‌های دست‌اول را از زبان افرادی که در آن دوران حضور مستقیم داشتند ثبت و حفظ کنیم.

این مستندساز در ادامه با اشاره به ضرورت توجه به ثبت تاریخ شفاهی انقلاب افزود: بسیاری از افرادی که در سال‌های نخست انقلاب ایفای نقش کرده‌اند، امروز در سنینی هستند که احتمال دارد فرصت برای ثبت خاطرات‌شان زیاد نباشد. اگر امروز اقدام نکنیم، ممکن است در آینده روایت‌ها به‌دست کسانی بازسازی شود که در آن دوران حضور نداشتند. به همین دلیل، تولید مستندهایی که تاریخ را مستند، دقیق و از نگاه افراد درگیر روایت کند، می‌تواند میراثی ماندگار برای نسل‌های بعد باشد.

وی در توضیح جایگاه مستند در فضای رسانه‌ای امروز تصریح کرد: در مقایسه با آثار داستانی که وابستگی بیشتری به صنعت و فناوری دارند، مستندها به‌دلیل ساختار ساده‌تر و تمرکز بر واقعیت‌های انسانی، ظرفیت بیشتری برای تولید دارند. از سوی دیگر، جامعه ایران جامعه‌ای سرشار از سوژه‌ها و اتفاقات انسانی است و همین امر امکان تولید آثار متنوع، جذاب و مؤثر را برای مستندسازان فراهم کرده است. بر این اساس، ما می‌توانیم در عرصه تولید مستند، حتی در رقابت با تولیدات خارجی، حضور پررنگ و قابل توجهی داشته باشیم.

صالحیان با بیان این‌که رسانه‌ملی نقش مهمی در ترویج فرهنگ مستندسازی ایفا می‌کند، ادامه داد: در سال‌های اخیر با افزایش توجه به شبکه مستند و پخش آثار متنوع، گام‌های مثبتی در این زمینه برداشته شده است. با این حال، ظرفیت‌ها بسیار گسترده‌تر از وضعیت موجود است و می‌توان با حمایت بیشتر از مستندسازان و ارتقای زمان پخش آثار، زمینه ارتباط عمیق‌تر با مخاطبان را فراهم کرد. مستندها نقش مهمی در حفظ هویت تاریخی و فرهنگی جامعه دارند و رسانه ملی بهترین بستر برای نمایش این آثار است.

این مستندساز با اشاره به تأثیر مستندهای تاریخی در افزایش آگاهی اجتماعی اظهار کرد: همان طور که گفته‌اند تاریخ، معلم انسان‌هاست. بسیاری از مسائل، پرسش‌ها و حتی چالش‌های امروز را می‌توان در پرتو تجربه‌های پیشینیان و از خلال روایت‌های تاریخی درک کرد. اگر حمایت از تولید مستندهای تاریخی و انقلابی تقویت شود، این آثار می‌توانند به شناخت دقیق‌تر جامعه از گذشته و یافتن پاسخ برای مسائل روز کمک کنند. مستند تاریخی فقط مرور گذشته نیست؛ بلکه پلی است میان آرمان‌ها و دغدغه‌های انقلاب اسلامی و واقعیت‌های امروز جامعه.

صالحیان با اشاره به وضعیت مستندسازی درباره تاریخ انقلاب اسلامی اضافه کرد: در سال‌های گذشته آثار ارزشمندی در حوزه دفاع‌مقدس تولید شده، اما در زمینه انقلاب اسلامی و شخصیت‌های تأثیرگذار آن هنوز ظرفیت‌های بسیاری وجود دارد. در سال‌های اخیر برخی مستندهای پرتره درباره چهره‌های تاثیرگذار انقلاب اسلامی ساخته شده است. همچنین درباره رویدادهایی مانند ملی‌شدن صنعت نفت، کودتاهای مختلف و تحولات پیش از انقلاب نیز آثاری تولید شده که هرکدام بخشی از تاریخ معاصر ایران را برای مخاطب روایت می‌کنند.

وی با تأکید بر این‌که مستندسازی تاریخی باید با نگاه پژوهشی و خلاقانه دنبال شود، عنوان کرد: برخی از این مستندها بیشتر به شخصیت‌ها پرداخته‌اند و برخی بر اتفاقات متمرکز بوده‌اند، اما درمجموع هنوز جای کار فراوانی در این حوزه وجود دارد. تاریخ انقلاب اسلامی منبعی بی‌پایان از موضوعات انسانی، اجتماعی و فرهنگی است و اگر به‌درستی روایت شود، می‌تواند علاوه بر حفظ حافظه تاریخی ملت، الهام‌بخش نسل‌های آینده نیز باشد.

صالحیان در پایان تأکید کرد: سرمایه‌گذاری در مستند نه‌تنها یک ضرورت فرهنگی، بلکه اقدامی استراتژیک برای تقویت آگاهی ملی است. با توجه به ظرفیت‌های گسترده رسانه‌ملی، این حوزه می‌تواند بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد تا آثار فاخر و ماندگاری در زمینه تاریخ و فرهنگ ایرانی تولید و به مخاطبان عرضه شود.

مستند کهریزک نمونه‌ای از تصمیم شجاعانه و درست رسانه‌ملی

محسن اسلام‌زاده، کارگردان، مستندساز و تدوینگر که آثار متعددی در مناطق بحرانی و جنگ‌زده تولید کرده، درباره ضرورت پرداختن به موضوعات مهم و کمتر گفته‌شده در مستندسازی گفت: در نگاه حرفه‌ای به مستندسازی، پرداختن به سوژه‌های حساس و چالش‌برانگیز اگر با دقت، تحقیق و نگاه منصفانه انجام شود، نه‌تنها مشکلی ندارد، بلکه می‌تواند به شناخت دقیق‌تر واقعیت‌های جامعه کمک کند. تجربه نشان داده که گشودن فضای گفت‌وگو در این حوزه‌ها، ضمن افزایش آگاهی عمومی، باعث تقویت اعتماد میان رسانه و مخاطب نیز می‌شود.

اسلام‌زاده با اشاره به مصادیق این نوع سوژه‌ها ادامه داد: موضوعاتی مانند تحولات سیاسی، ساختارهای تصمیم‌گیری و نقد سازنده عملکردهای گذشته ازجمله مباحثی است که می‌توان با رویکرد تحلیلی‌تر و نگاه جامع‌تر به آنها پرداخت. باگذشت زمان و فروکش‌کردن فضای احساسی پیرامون برخی حوادث، امروز موقعیت مناسبی برای بازخوانی آرام‌تر و منطقی‌تر این رویدادها فراهم است.

پرداختن به این مباحث اگر با هدف آگاهی‌بخشی و بیان واقعیت باشد، می‌تواند زمینه‌ساز فهم بهتر گذشته و حال جامعه شود.

مستندساز «مادران انقلاب» با تأکید بر اهمیت روایت ملی و خودی عنوان کرد: اگر ما روایت دقیق و مستند از اتفاقات مهم نداشته باشیم، جای خالی‌مان برداشت‌های ناقص و جهت‌دار دیگران پر می‌کند. بنابراین مسئولیت رسانه‌ها و مستندسازان داخلی این است که روایت مستند، منطقی و مستدل از حوادث ارائه دهند تا از شکل‌گیری روایت‌های نادرست جلوگیری شود. این کار نه‌تنها سوءبرداشت‌های احتمالی پیشگیری می‌کند، بلکه به تقویت اعتماد عمومی و افزایش درک ملی از واقعیت‌ها می‌انجامد.

وی در ادامه با اشاره به تجربه مستند مربوط به اتفاقات بازداشتگاه کهریزک گفت: آن حادثه تلخ، با وجود دشواری‌های فراوان، یک مستند کوتاه و مستندنگارانه تولید شد و رسانه ملی ساخته و به‌سرعت پخش شد. این کار از آن جهت مؤثر بود که واقعیت انکار نشد و روایت اولیه از سوی خود رسانه ملی ارائه شد. این شفافیت باعث شد افکار عمومی با نگاه صحیح‌تری به موضوع بپردازد. هرچند نمایش برخی صحنه‌ها مورد نقد قرار گرفت اما در مجموع، تصمیم برای ساخت و پخش آن اثر، اقدامی شجاعانه بود.

یادداشت

روایت امید و اعتماد اجتماعی

فاطمه عودباشی
دبیر قاب‌کوچک

تلویزیون به‌عنوان رسانه‌ای فراگیر و اثرگذار، همواره نقشی تعیین‌کننده در بازنمایی مفاهیم بنیادین انقلاب اسلامی داشته است. تجربه فعالیت رسانه ملی نشان می‌دهد هر زمان با نگاه خلاق و متعهد وارد میدان روایت انقلاب شده‌ایم، توانسته‌ایم برنامه‌هایی ماندگار، اثرگذار و مورد استقبال مخاطبان تولید کنیم؛ برنامه‌هایی که نه‌تنها ارزش‌های انقلاب را تبیین کرده‌اند بلکه امید، اعتماد و همبستگی اجتماعی را نیز تقویت کرده‌اند. انقلاب اسلامی پدیده‌ای زنده و پویاست که استمرار آن در گرو روایت درست، هنرمندانه و متناسب با نیازهای روز جامعه است. تلویزیون در این مسیر، با بهره‌گیری از قالب‌های متنوع برنامه‌سازی اعم از مستند، گفت‌وگو، برنامه‌های ترکیبی و روایت‌های داستانی، توانسته تصویری الهام‌بخش و قابل فهم از انقلاب ارائه دهد.

برنامه‌های انقلابی موفق نشان داده‌اند می‌توان مفاهیم عمیق و راهبردی انقلاب اسلامی را به زبانی ساده، صمیمی و در عین حال حرفه‌ای به مخاطب منتقل کرد. یکی از نقاط قوت این برنامه‌ها، تمرکز بر روایت‌های واقعی و مردمی است؛ روایت‌هایی که انقلاب را در بستر زندگی روزمره، تلاش‌های جمعی، پیشرفت‌های علمی، فرهنگی و اجتماعی و همچنین روحیه خودباوری ملی به تصویر می‌کشند. این رویکرد موجب شده مخاطب، انقلاب اسلامی را نه صرفا به‌عنوان یک رویداد تاریخی بلکه به‌عنوان جریانی زنده و اثرگذار در مسیر پیشرفت کشور درک کند.

استقبال مخاطبان از این برنامه‌ها، گواهی روشن بر موفقیت این رویکرد رسانه‌ای است و نشان می‌دهد تلویزیون می‌تواند هم آموزنده باشد و هم الهام‌بخش. تلویزیون در سال‌های اخیر نشان داده برنامه‌های انقلابی می‌توانند همزمان شامل پیام، جذابیت و کیفیت حرفه‌ای باشند. ترکیب خلاقیت هنری با تعهد رسانه‌ای، عاملی کلیدی در موفقیت این تولیدات بوده است.

بهره‌گیری از مجریان توانمند، کارشناسان آگاه، روایت‌های دقیق و زبان تصویری متناسب با ذائقه مخاطب امروز، باعث شده این برنامه‌ها جایگاه خود را در میان مخاطبان تثبیت کنند و به مرجع روایت انقلاب تبدیل شوند. مثال‌های ملموس از برنامه‌هایی که به بازنمایی ایثارگری‌های مردمی، پیشرفت‌های علمی، فعالیت‌های جهادی و دستاوردهای فرهنگی پرداخته‌اند، نشان می‌دهد تلویزیون با زبان تصویر می‌تواند شور و انگیزه را در مخاطب زنده نگه‌دارد. ضرورت پرداخت مستمر به انقلاب اسلامی در تلویزیون، از آن رو اهمیت دارد که این رسانه می‌تواند پیوندی معنادار میان گذشته پرافتخار، حال پرتحرک و آینده امیدبخش کشور برقرار کند. برنامه‌های انقلابی موفق، با تأکید بر دستاوردها، ظرفیت‌ها و سرمایه‌های انسانی، نقش مهمی در تقویت اعتماد اجتماعی و امید به آینده ایفا می‌کنند. این برنامه‌ها نشان می‌دهند انقلاب اسلامی همچنان منبع الهام، حرکت و پیشرفت است و می‌تواند الگویی برای نسل جوان باشد تا با انگیزه، تلاش و خودباوری، مسیر سازندگی را دنبال کند.

نکته دیگر این است که برنامه‌های تلویزیونی موفق در بازنمایی انقلاب، به‌خوبی توانسته‌اند زبان مخاطب امروز را بفهمند و با آن سخن بگویند. این برنامه‌ها، با توجه به ذائقه متنوع مخاطب از ابزارهای مختلف رسانه‌ای بهره گرفته‌اند؛ از مستندهای کوتاه و جذاب گرفته تا برنامه‌های گفت‌وگو محور، مسابقات فرهنگی و برنامه‌های ترکیبی که به شکلی نوآورانه، موضوعات انقلابی را در زندگی روزمره مردم به تصویر کشیده‌اند. این رویکرد موجب شده مخاطب، ارزش‌ها و دستاوردهای انقلاب را درک کند، نه فقط بشنود یا ببیند.

بی‌تردید استمرار این مسیر نیازمند حمایت، برنامه‌ریزی و نگاه راهبردی است. تجربه‌های موفق تلویزیون در حوزه برنامه‌های انقلابی ثابت کرده مخاطب همچنان تشنه روایت‌های اصیل، امیدآفرین و واقعی است. تلویزیون با تکیه بر این تجربه‌ها می‌تواند نقش خود را در تقویت گفتمان انقلاب و انسجام ملی به‌درستی ایفا کند.

در گفت‌وگو با «قاب کوچک»، تهیه‌کننده این نماهنگ مطرح کرد

ای ایران بخوان؛ آوای وحدت در سرزمین رنگ‌ها

سحر حیاتی
گروه قاب‌کوچک

بیان مقام معظم رهبری خطاب به محمود کریمی مبنی بر اجرای سرود ماندگار «ای ایران» مسیر تازه‌ای را پیش روی فعالان عرصه فرهنگ و رسانه گشود. در پی این سخن راهگشا، ترانه میهنی ای ایران بار دیگر و با حضوری پررنگ‌تر در جان مردم جاری شد. چند وقتی است شبکه تهران با خلق مجموعه‌ای ویژه از این اثر، نماهنگی را با همین عنوان روانه آنتن کرده که نسخه صوتی آن نیز از رادیو پخش می‌شود. به همین بهانه قاب کوچک با حافظ صفری، تهیه‌کننده این اثر گفت‌وگو کرد تا در جریان چند و چون تهیه و تولید آن قرار بگیرد. حافظ صفری با اشاره به انگیزه آغاز این پروژه گفت: جرقه اولیه، تأکید مقام معظم رهبری به حاج محمود کریمی برای اجرای قطعه‌ای ایران بود. این تأکید ارزشمند، نقطه شروعی شد تا با الهام از عظمت وحدت ملی، این اثر در قالب نماهنگ‌هایی به زبان‌ها و گویش‌های گوناگون ایرانی بازآفرینی شود. هدف نهایی، خلق آثاری ماندگار بود که همزمان اصالت فرهنگی هر منطقه و پیوند عمیق همه اقوام را تحت پرچم میهن یکپارچه به تصویر بکشد.

صفری با بیان این‌که مسیر فکری، تبدیل این تأکید به تولید ۱۰ نماهنگ به ۱۰ زبان و گویش ایرانی شد، ادامه داد: با توجه به شناخت دقیقی که از ظرفیت و غنای فرهنگی اقوام و موسیقی نواحی داشتم و در این باره پژوهش‌های میدانی و اسنادی گسترده‌ای انجام داده‌ام، تولید این کار را به مدیر شبکه تهران (دکتر ملکی) پیشنهاد کردم. روحیات، سلیقه هنری، پیگیری و همراهی مستمر ایشان، به‌سرعت زمینه تولید را فراهم ساخت.

تهیه‌کننده «ای ایران بخوان» درباره جهت‌گیری شبکه تهران در ساخت این نماهنگ عنوان کرد: در دوره مدیریت دکتر ملکی به تنوع و رنگارنگی تهران به‌عنوان پایتخت و عصاره تمامی قومیت‌ها توجهی ویژه شده است. در این راستا، تحقق عدالت رسانه‌ای و جریان‌سازی فرهنگی فراگیر برای همه اقوام ایرانی، به اولویتی اساسی تبدیل شده. شبکه تهران با درک این رسالت، طلایه‌دار حرکت بزرگ فرهنگی-رسانه‌ای شده و با تولید آثاری مانند این نماهنگ، افق‌های تازه‌ای در قالب‌بندی نماهنگ و احیای آواهای اصیل بومی گشوده است. این رویکرد، گامی بلند در انعکاس همبستگی ملی و غنای فرهنگی ایران به‌شمار می‌رود.

پشتوانه غنی «ای ایران بخوان»

وی ادامه داد: در طول چند دهه گذشته، پژوهش‌های متعددی در حوزه اقوام ایرانی انجام داده‌ام و با سفر به دورترین نقاط کشور در قالب تولید مستند و برنامه‌های روتین، حاصل تحقیقات میدانی و اسنادی، زمینه شناخت عمیق و دقیقی از تمامی اقوام و ظرفیت‌های باشکوه آنان را فراهم ساخته است. این سفرها و مراودات مستقیم، دریچه‌ای بی‌واسطه به‌سوی غنای فرهنگی ایران گشود. آشنایی نزدیک با خرده‌فرهنگ‌ها، آواها، نواها و پژوهش‌های گسترده در موسیقی نواحی، نه‌تنها گنجینه‌ای دانشی بلکه منبع الهامی حیاتی برای تولید این اثر فاخر و اصیل بود.

صفری درباره معیارهای انتخاب زبان‌ها و گویش‌ها افزود: این اثر به زبان‌ها و گویش‌های متنوعی از جمله کردی (فیلی، کلهری و سورانی)، لری بختیاری، گیلکی، مازنی، آذری، عربی، سیستانی، بلوچی و ترکمنی اجرا شده است. معیارهای انتخاب این گویش‌ها، فراوانی جمعیت، گستردگی جغرافیایی، ویژگی‌های زبانی منحصربه‌فرد، غنای خرده‌فرهنگ‌ها و تنوع شگفت‌انگیز در موسیقی و سازهای اصیل هر منطقه، از زهی و بادی تا کوبه‌ای بود.

افزون بر این، نسخه‌هایی مانند کردی، عربی و آذری، با ظرفیت بالای ارتباطی خود نه‌تنها بازتابی از هویت ملی هستند بلکه پیامی جهانشمول داشته و در تراز بین‌المللی نیز قابل تأمل و درک می‌باشند. از این رو همفکری و همکاری مطلوب دکتر ملکی در خلق آثاری فاخر در جهت تحقق عدالت رسانه‌ای و بازنمایی هویت ملی و دینی بسیار قابل تحسین است.

ترکیب هنر و پژوهش

تهیه‌کننده این نماهنگ درباره ویژگی‌های آثار تولیدشده توضیح داد: شنیده شدن نوای ای ایران بخوان از حنجره تمامی اقوام ایرانی، باتم‌ها و ضرباهنگ‌های منحصربه‌فرد و طراحی دقیق، به‌همراه جلوه‌های بصری رنگارنگ متجلی در بازسازی آیین‌ها و سنت‌های اصیل، قاب‌های کارت‌پستالی دیدنی با پوشش‌های محلی، احترام به نمادهای ملی، اسطوره‌ها، بزرگان تاریخ و نمادهای مذهبی و آرمان‌های شهدا و استفاده خلاقانه از سازهای بومی و آواز خوانندگان خوش‌صدا همگی در هم آمیخته‌اند تا وجهی شورانگیز، حماسی و عمیقا احساسی خلق کنند. این ترکیب بدیع، در نهایت تابلوهایی زنده و رنگارنگ از چهره گوناگون و باشکوه ایران عزیز را پیش چشم مخاطب می‌گستراند.

صفری در پایان خاطرنشان کرد: استفاده از قاب‌های کارت‌پستالی بدیع، طراحی دقیق اندازه نماها، بازسازی زنده آیین‌ها و سبک زندگی اصیل اقوام، همراه با خلاقیت در قصه‌پردازی و مهندسی پیام اثربخش، به‌علاوه بهره‌گیری هوشمندانه از حرکت، کنش بصری پویا و اجرای پرانرژی خوانندگان و گروه‌های کر جوان، همگی دست در دست هم دادند تا آثاری کاملا متمایز و تأثیرگذار خلق شود. این فرآیند مبتنی بر پژوهشی عمیق و مستمر بود، بهره‌گیری از اسناد معتبر، بازدیدهای میدانی گسترده، برگزاری جلسات متعدد با صاحب‌نظران محلی و ثبت صدها ساعت مصاحبه و ضبط صدا در بستر واقعی زندگی هر قوم، غنای بی‌چون و چرایی به این مجموعه بخشید که اصالت آن را تضمین کرد.